

تقدیم به قهرمانان زن و مرد کوبانی!

ترجمه این شعر «ناظم حکمت» را به قهرمانان زن و مرد کانتون کوبانی تقدیم می‌کنم که در برابر حملات وحشیانه نیروهای «خلافت اسلامی» (داعش)، با قامتی استوار و سرافراز برای آزادی، برابری و حفظ حرمت و موجودیت انسانی خود و جامعه‌شان می‌جنگند.

بهرام رحمانی

JAPON BALIKÇISI

ماهگیر ژاپنی

ناظم حکمت

مرگ ابری بر سر دریا
زیر سر یک جوان ماهگیر ژاپنی ست
این آواز را من از دوستان اش شنیده‌ام
در اقیانوس آرام
در شبی زردگون زرد.

ماهی گرفتیم، هر که خورد، مرد.
دست مان را هر که گرفت مرد.
کشتی مان: تابوت سیاه،
هر که می‌آید روی عرشه این کشتی، زود می‌میرد.

ماهی گرفتیم، هر که خورد، مرد،
نه بی‌هنگام، اما آهسته و آرام،
گوشت‌شان می‌پوسد، از هم می‌پاشد.
ماهی گرفتیم، هر که خورد، مرد.

دست مان را هر که گرفت مرد.
در نمک باران، در آفتاب خسته
این وفادار، این پرکار
دست مان را هر که گرفت مرد.
نه بی‌هنگام، اما آهسته و آرام گوشت‌شان،
آهسته و آرام می‌پوسد و از هم می‌پاشد.
دست مان را هر که گرفت مرد...

چشم بادامی، فراموشم کن.
کشتی مان: تابوت سیاه،
هر که می‌آید روی عرشه این کشتی، می‌میرد.
ابر از سر مان گذشت.

چشم بادامی، فراموشم کن.
دور شانه‌های من آویزان نشو، گل من،

مرگ از رهگذار من، دامن گیر تو می شود.
چشم بادامی، فراموشم کن.

کشتی مان: تابوت سیاه.
چشم بادامی، فراموشم کن.
پوسیده تر از تخم مرغ پوسیده،
کودک مرا تو خواهی زاد.
کشتی مان: تابوت سیاه
دریامان: دریای مرده.
انسان ها، آهای، کجایید،
کجایید؟

۱۹۵۶

JAPON BALIKÇISI

*Denizde bir bulutun öldürdüğü
Japon balıkçısı genç bir adamdı.
Dostlarından dinledim bu türküyü
Pasifik'te sapsarı bir akşamı.*

Balık tuttuk yiyen ölür.
Elimize değen ölür.
Bu gemi bir kara tabut,
lumbarından giren ölür.

Balık tuttuk yiyen ölür,
birden değil, ağır ağır,
etleri çürür, dağılır.
Balık tuttuk yiyen ölür.

Elimize değen ölür.
Tuzla, güneşle yıkanan
bu vefalı, bu çalışkan
elimize değen ölür.
Birden değil, ağır ağır,
etleri çürür, dağılır.
Elimize değen ölür...

Badem gözlüm, beni unut.
Bu gemi bir kara tabut,
lumbarından giren ölür.
Üstümüzden geçti bulut.

Badem gözlüm beni unut.
Boynuma sarılma, gülüm,
benden sana geçer ölüm.
Badem gözlüm beni unut.

Bu gemi bir kara tabut.
Badem gözlüm beni unut.

**Çürük yumurtadan çürük,
benden yapacağın çocuk.
Bu gemi bir kara tabut.
Bu deniz bir ölü deniz.
İnsanlar ey, neredesiniz?
Neredesiniz?**

(1956)